

**predsjednik
Dieter F. Uchtdorf**
drugi savjetnik u Prvom
predsjedništvu

Jedan ključ za sretnu obitelj

Veliki ruski autor Lav Tolstoj počeo je svoj roman *Ana Karenjina* ovim riječima: »Sve sretne obitelji nalik su jedna na drugu, svaka nesretna obitelj nesretna je na svoj način.«¹ Iako nemam Tolstojevu sigurnost da su sve sretne obitelji nalik jedna na drugu, otkrio sam jednu stvar koja je zajednička većini: imaju način oprostiti i zaboraviti nesavršenosti u drugima te tražiti dobro.

Oni u nesretnim obiteljima, s druge strane, često nalaze greške, zamjeraju i ne mogu prijeći preko prošlih uvreda.

»Da, ali...« započinju oni koji su nesretni. »Da, ali ne znate koliko me je povrijedila«, kaže jedna. »Da, ali ne znate koliko je užasan«, kaže druga.

Možda su obje u pravu. Možda nijedna.

Postoji mnogo stupnjeva uvreda. Postoji mnogo stupnjeva povrijeđenosti. No ono što sam primijetio jest da često pravdamo svoj gnjev i umirujemo svoju savjest pričajući sebi priče o motivima drugih koje osuđuju njihova djela kao neoprostiva i egoistična, dok u isto vrijeme uzdižemo naše motive kao čiste i nedužne.

Prinčev pas

Postoji stara velška priča iz 13. stoljeća o princu koji se vratio kući i vidio svog psa licem oblivenim krvlju.

Čovjek je utrčao unutra i na svoj užas vidio kako nedostaje njegov sinčić čija je kolijevka bila prevrnutu. Princ je u ljutnji isukao svoj mač i ubio psa. Ubrzo nakon toga čuo je plač svog sina – dijete je bilo živo! Pored djeteta ležao je mrtav vuk. Pas je zapravo obranio prinčevu dijete od ubojitog vuka.

Iako je ova priča dramatična, predočava pouku. Otvara mogućnost da priča koju sebi kazujemo o tome zašto se drugi ponašaju na određeni način nije uvijek u skladu s činjenicama – ponekad čak ni ne želimo znati činjenice. Radije bismo se osjećali opravdano u svojoj srdžbi zadržavajući gorčinu i ljutnju. Ponekad te zamjerke mogu trajati mjesecima ili godinama. Ponekad mogu trajati cijeli život.

Podijeljena obitelj

Jedan otac nije mogao oprostiti svom sinu što je otišao s puta kojemu je bio podučan. Dječak je imao prijatelje koje otac nije odobravao i činio je mnoge stvari suprotne onome što je otac mislio da treba činiti. To je prouzročilo raskol između oca i sina, i čim je to mogao, dječak je napustio dom te se nikada nije vratio. Rijetko su ponovno razgovarali.

Je li se otac osjećao opravdano? Možda.

Je li se sin osjećao opravdano? Možda.

Sve što znam jest da je ova obitelj bila podijeljena i nesretna jer ni otac ni sin nisu mogli oprostiti jedan drugome. Nisu mogli prevladati prošla gorka sjećanja koja su imali jedan za drugoga. Ispunili su svoja srca srdžbom umjesto ljubavlju i oprostom. Uskratili su si priliku da imaju dobar utjecaj jedan na drugoga. Podjela između njih bila je tako duboka i tako široka da su obojica postali duhovni zatočenici svog vlastitog otoka emocija.

Na sreću, naš brižni i mudri Vječni Otac na Nebu pružio je načine za prevladavanje ovog jaza oholosti. Velebno i beskonačno pomirenje vrhovni je čin oprosta i izmirenja. Njegov je značaj izvan mog razumijevanja, no svjedočim svim svojim srcem i dušom o njegovoj stvarnosti i konačnoj moći. Spasitelj je ponudio sebe kao iskupljenje za naše grijeha. Kroz njega stječemo oprost.

Nijedna obitelj nije savršena

Nitko od nas nije bez grijeha. Svatko od nas čini pogreške, uključujući vas i mene. Svi smo bili povrijeđeni. Svi smo povrijedili druge.

Kroz Spasiteljevu žrtvu možemo zadobiti uzvišenje i vječni život. Dok prihvaćamo njegove putove i prevladavamo našu oholost omekšavajući svoja srca, možemo donijeti izmirenje i oprost u svoju obitelj i svoj život. Bog će nam pomoći biti skloniji praštanju, biti voljniji ići dvije milje, biti prvi koji će se ispričati čak ako nešto nije naša greška, odložiti stare zamjerke i više ih ne hraniti. Bogu hvala koji je dao svog jedinorođenog Sina, i Sinu koji je dao svoj život za nas.

Možemo svakodnevno osjetiti Božju ljubav za nas. Ne bismo li trebali dati malo više od sebe našim bližnjima kako nas podučava draga nam pjesma »Because I Have Been Given Much« [Jer dano mi je mnogo]?² Gospodin je otvorio vrata da nam bude oprašteno. Ne bi li bilo ispravno odložiti svoj egoizam i oholost te započeti otvarati ta blagoslovljena vrata oprosta onima s kojima imamo problema – naročito članovima naše obitelji?

Na kraju, sreća ne proizlazi iz savršenstva, već iz primjene božanskih načela, čak i u malim koracima. Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola izjavili su: »Sreća će se u obiteljskom životu najprije doseći kada se temelji na učenjima Gospodina Isusa Krista. Uspješni brakovi i obitelji uspostavljeni su i održavaju se na

načelima vjere, molitve, pokajanja, *opraštanja*, poštivanja, ljubavi, sućuti te kroz rad i zdrave rekreativne aktivnosti.«³

Opraštanje je smješteno usred ovih jednostavnih istina, utemeljeno na naumu sreće našeg Nebeskog Oca. Budući da opraštanje povezuje načela, povezuje i ljude. Ono je ključ, otvara zaključana vrata, početak je puta iskrenosti i jedno je od najvećih nada za sretnu obitelj.

Neka nam Bog pomogne da budemo skloniji praštanju u našim obiteljima, jedni prema drugima, a možda i prema sebi samima. Molim se da možemo iskusiti oprost kao jedan divan način po kojemu je većina sretnih obitelji nalik jedna drugoj.

NAPOMENE

1. Lav Tolstoj, *Ana Karenjina*, pr. Constance Garnett (2008), 2.
2. »Because I Have Been Given Much«, *Hymns*, br. 219.
3. »Obitelj: Proglas svijetu«, *Liahona*, studeni 2010, 129; kurziv dodan.

PODUČAVANJE IZ OVE PORUKE

»Kada pripremate pojedinu lekciju, upitajte se kako se načelo može usporediti s onim što su članovi obitelji iskusili u vlastitom životu« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 171). Razmislite o tome da pozovete članove obitelji da iznesu pozitivna iskustva koja su imali ili primijetili vezano uz oprost. Razgovarajte o tim iskustvima, naglašavajući blagoslove oprosta. Završite iznoseći svjedočanstvo o važnosti praštanja jedni drugima.

MLADI

Molitva i mir

Lauren W.

Jedne sam se večeri svađala sa svojom mamom i osjećala sam se prilično loše. Odlučila sam pomoliti se. Iako sam bila lošeg raspoloženja i nisam htjela biti »duhovna«, znala sam da će mi molitva pomoći osjećati se sretnije i manje svadljivo. Nakon što je moja mama izašla iz sobe, počela sam molitvu. »Dragi Nebeski Oče, pristupam ti večeras jer...« Ne. Otvorila sam oči i razmaknula svoje ruke; to je zazvučalo čudno. Pokušala sam ponovno. »Nebeski Oče, trebam...« I to je zvučalo čudno. Osjetila sam kako me Sotona potiče da odustanem od molitve kojom tražim Nebeskog Oca za pomoć.

Odjednom sam osjetila poticaj da kažem hvala!

To sam i učinila, a misli su se počele izljevati iz mog uma o mnogim stvarima za koje mogu zahvaliti svom Ocu na Nebu. Kada sam završila sa zahvaljivanjem, govorila sam o svom problemu.

Nakon toga osjetila sam predivan mir u sebi, topao duhovni osjećaj da znam kako me naš Nebeski Otac i moji roditelji vole i da sam Božje dijete. Mogla sam se ispričati svojoj majci i prihvatiti njezinu ispriku.

DJECA

Oprost donosi sreću

Predsjednik Uchtdorf podučava da trebamo praštati članovima svoje obitelji. Pogledajte kako su Josephove i Annine odluke utjecale na njihovu obitelj.

Joseph i njegova mala sestra, Anna, igrali su se zajedno. Anna je uzela Josephovu igračku od njega. Što bi Joseph trebao napraviti?

Joseph se naljuti na Annu. Anna plače. Josephova

majka ga ispravlja zbog svađe s njegovom sestrom. Josephu je žao što je donio lošu odluku.

Joseph oprašta Anni i uzima drugu igračku za igranje. Sretno se igraju zajedno. Njihovoj je majci drago što je Joseph bio dobar prema svojoj sestri i održao mir u obitelji. Joseph se osjeća sretno jer je izabrao oprostiti.

Kasnije, Joseph i Anna trebaju pomoći majci pripremiti večeru. Joseph ne pomaže. Što bi Anna trebala učiniti?

Anna se žali svojoj majci. Žali se što je morala sav posao napraviti sama. Tijekom večere svi su nesretni zbog svađe.

Anna oprašta Josephu i pomaže s večerom. Njihova je majka zahvalna za Anninu pomoć. Obitelj uživa što su zajedno za večerom. Anna se osjeća dobro jer je odabrala oprostiti.

Kako vaše odluke da oprostite utječu na sreću vaše obitelji?

Poštivanje naših saveza

Uz molitvu proučite ovaj materijal i, ako je prikladno, porazgovarajte o tome sa sestrama koje posjećujete. Postavljajte pitanja koja će vam pomoći da ojačate vaše sestre i da Potporno društvo učinite aktivnim dijelom vlastitog života.

Vjera, obitelj, potpora

Kućno posjetiteljstvo izraz je našeg učenja i put za poštivanje naših saveza dok služimo i jačamo jedne druge. Savez je sveto i trajno obećanje između Boga i njegove djece. »Kada shvatimo da smo djeca saveza, znamo tko smo i što Bog očekuje od nas«, rekao je starješina Russell M. Nelson iz Zbora dvanaestorice apostola. »Njegov je zakon upisan u naša srca. On je naš Bog, a mi smo njegov narod.«¹

Kao kućne posjetiteljice, mi možemo osnažiti one koje posjećujemo u njihovim nastojanjima da obdržavaju svoje svete saveze. Čineći to, pomažemo im pripremiti se za blagoslove vječnog života. »Svaka sestra u ovoj Crkvi koja je sklopila saveze s Gospodinom ima božanski mandat da pomogne spasiti duše, voditi žene svijeta, ojačati domove u Sionu i izgraditi kraljevstvo Božje«,² rekao je starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola.

Dok sklapamo i obdržavamo svete saveze, postajemo oruđa u

rukama Božjim. Moći ćemo izgovoriti naša uvjerenja i osnažiti jedne drugima vjeru u Nebeskog Oca i Isusa Krista.

Iz Svetih pisama

1. Nefi 14:14; Mosija 5:5–7; 18:8–13; Nauk i savezi 42:78; 84:106

Iz naše povijesti

Hram je »mjesto iskazivanja hvale za sve svece«, Gospodin je objavio proroku Josephu Smithu 1833. To je »mjesto poduke za sve one koji su pozvani na djelo službeništva u svim svojim zvanjima i službama; da se oni usavrše u razumijevanju službeništva svojega, u misaonosti, u načelu, i nauku, u svemu što spada na kraljevstvo Božje na zemlji« (NiS 97:13–14).

Sestre iz Potpornog društva u Nauvoou, Illinois, početkom 1840-ih pomogle su jedne drugima pripremiti se za hramske uredbe. U uredbama višeg svećeništva koje su sveci posljednjih dana primili u

hramu Nauvoo, »očit[ovana je] moć božanska« (NiS 84:20). »Dok sveci obdržavaju svoje saveze, ova ih je moć jačala i podržavala kroz njihove kušnje u to doba i u godinama pred njima.«³

U Crkvi danas, vjerne žene i muškarci širom svijeta služe u hramu i nastavljaju pronalaziti snagu u blagoslovima koji se mogu primiti jedino kroz hramske saveze.

NAPOMENE

1. Russell M. Nelson, »Covenants«, *Liahona*, studeni 2011, 88.
2. M. Russell Ballard, »Women of Righteousness«, *Liahona*, prosinac 2002, 39.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 133.

Što mogu učiniti?

1. Kako me moji savezi jačaju?
2. Kako pomažem sestrama na koje pazim da obdržavaju svoje saveze?

Za više informacija posjetite:
reliefsociety.lds.org.